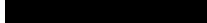

Autoriteit Consument & Markt
de heer drs. F. Koel
Postbus 16326
2500 BH DEN HAAG

Anna van Buerenplein 43
2595 DA Den Haag
Postbus 90608
2509 LP Den Haag
Telefoon 070 - 2055 000
secretariaat@netbeheernederland.nl
www.netbeheernederland.nl

Uw kenmerk zaaknummer 13.0358.53
Ons kenmerk BR-17-1314
Behandeld door
Telefoon
E-mail
Datum 5 juli 2017

Onderwerp Zienswijze ontwerpbesluit aansluitpunt

Geachte heer Koel,

Op 30 mei 2017 heeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: ACM) in de Staatscourant¹ een mededeling van de terinzagelegging gedaan van het ontwerpbesluit aansluitpunt RNB² (hierna: ontwerpbesluit).

Graag maken de gezamenlijke netbeheerders (hierna ook: Netbeheer Nederland) gebruik van de mogelijkheid om hun zienswijze te geven op het ontwerpbesluit.

Ongewenste timing ontwerpbesluit

Het ontwerpbesluit en de daaraan ten grondslag liggende voorstellen van de gezamenlijke netbeheerders voor de wijziging van de Aansluit- en transportcode gas RNB vinden hun oorsprong in de wijziging van artikel 10, zesde lid, onderdeel b, van de Gaswet per 1 april 2011. Met deze wijziging werd de wettelijke taak van de netbeheerder geïntroduceerd tot het aanleggen van een aansluitpunt voor aansluitingen met een doorlaatwaarde groter dan 40 m3(n) per uur. Het aanleggen van de rest van de aansluiting werd een zaak voor de vrije markt. Inmiddels ligt bij de Tweede Kamer het voorstel tot Wijziging van de Elektriciteitswet 1998 en van de Gaswet (voortgang energietransitie) voor³ (hierna: VEt) dat zoals bekend de niet-controversiële onderwerpen uit STROOM bevat. VEt regelt dat de netbeheerder ook bij aansluitingen met een doorlaatwaarde groter dan 40 m3(n) per uur de wettelijke taak krijgt de aansluiting inclusief aansluitleiding aan te leggen. Met het oog hierop wekt de publicatie van het ontwerpbesluit enige bevreemding. Met het van kracht worden van de voorgenomen wetswijziging zijn de bepalingen van het ontwerpbesluit immers weer achterhaald. In praktijk wordt van de optie tot het aanleggen van enkel een aansluitpunt bijna geen gebruik gemaakt. We pleiten er daarom dan ook voor om nu geen ingrijpende aanpassingen te doen, die later weer moeten worden teruggedraaid. In het vervolg van deze brief zullen wij deze ongewenste aanpassingen nader duiden.

¹ Staatscourant 2017, nr. 29845.

² Kenmerk ACM/DE/2017/203111 en zaaknummer 13.0358.53.

³ Tweede Kamer, vergaderjaar 2016–2017, 34 627, nr. 2.

Comptabele meting moet plaatsvinden op het overdrachtpunt

De wetgever heeft in 2011 de verantwoordelijkheden en wettelijke taken van de netbeheerder bij aansluitingen met een doorlaatwaarde groter dan 40 m³(n) per uur beperkt tot het aansluitpunt. Dat betekent dat per definitie het overdrachtpunt direct na het aansluitpunt komt te liggen. In randnummer 56 van het ontwerpbesluit schrijft de ACM dat het overdrachtpunt een administratieve locatie betreft. Dit is naar onze mening niet juist. Het overdrachtpunt markeert de overgang van de verantwoordelijkheid van de netbeheerder naar de verantwoordelijkheid van de aangeslotene. Het betreft dan ook een reëel aanwezig en fysiek aanwijsbaar punt. Bij aansluitingen met een doorlaatwaarde groter dan 40 m³(n) per uur heeft de wetgever de verantwoordelijkheid van de netbeheerder beperkt tot en met het aansluitpunt. Het is in die zin dat voor de netbeheerder het aansluitpunt de volledige aansluiting voor wat betreft zijn verantwoordelijkheid representeert. Over beheer en onderhoud van de aansluitleiding heeft de netbeheerder dan ook geen verantwoordelijkheid. Dat bij aansluitingen met een doorlaatwaarde groter dan 40 m³(n) per uur de verantwoordelijkheid van de netbeheerder is ingeperkt tot het aansluitpunt en dat vanuit het gezichtspunt van de netbeheerder bij deze aansluitingen het aansluitpunt 'de aansluiting' representeert is al uitgangspunt van (een deel van) de vastgestelde regelgeving. Zie bijvoorbeeld artikel 2.5.1.1 van de Tarievenscode gas die in de laatste zin bepaalt

"Indien in deze paragraaf wordt gesproken over een aansluiting, wordt hiermee bedoeld het aansluitpunt indien de aansluiting een capaciteit heeft boven de 40 m³(n)/uur, behoudens daar waar expliciet een uitzondering wordt gemaakt. "

Deze paragraaf in artikel 2.5.1.1 van de Tarievenscode gas is in overeenstemming met de artikel 80 van de Gaswet die bepaalt

"De tarieven voor het transport van gas en voor de dat transport ondersteunende diensten, alsmede de tarieven voor het verzorgen van een aansluiting en aansluitpunt worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 81 tot en met 81c"

De gereguleerde tarieven van de netbeheerder voor de aansluitdienst behelzen de (volledige) aansluiting voor aansluitingen met een doorlaatwaarde tot en met 40 m³(n) per uur en het aansluitpunt voor aansluitingen met een doorlaatwaarde groter dan 40 m³(n) per uur. Het gereguleerde deel van de aansluiting beperkt zich bij aansluitingen met een doorlaatwaarde groter dan 40 m³(n) per uur tot het aansluitpunt. De netbeheerder mag de rest van de aansluiting ook aanleggen, maar hij doet dat in concurrentie met andere partijen. In het wetsvoorstel VEt wordt in artikel XI, eerste lid, nog eens duidelijk deze verhouding tussen aansluiting en aansluitpunt verwoord:

"Onder een aansluiting wordt in de Gaswet mede verstaan een aansluitpunt, dat bestaat uit een deel van de aansluiting van het gastransportnet tot en met de eerste afsluiter die is aangelegd voor inwerkingtreding van artikel II, onderdeel N".

Geheel in lijn hiermee, past het wetsvoorstel VEt ook artikel 80 aan tot:

"De tarieven voor het transport van gas en voor de dat transport ondersteunende diensten, de tarieven voor het verzorgen van een aansluiting, alsmede de tarieven voor experimenten en tijdelijke taken als bedoeld in artikelen 1i en 10b, worden vastgesteld overeenkomstig de artikelen 81 tot en met 81c."

Slechts wanneer de aangeslotene en de netbeheerder overeenkomen dat de netbeheerder ook de verbinding tussen het aansluitpunt en de installatie van de aangeslotene aanlegt, strekt de verantwoordelijkheid van de netbeheerder zich uit tot deze verbinding.

Bij het toewijzen van de gasstromen in het regionale gasdistributienet is het uitgangspunt sinds jaar en dag dat op het overdrachtpunt de comptabele meting plaatsvindt. In tegenstelling tot de situatie bij elektriciteit zijn er bij gas geen regels afgesproken over hoe een meetverantwoordelijke de hoeveelheid gas die tussen overdrachtpunt en meetinrichting onttrokken is, zou kunnen vaststellen. Sinds de inwerkingtreding van het besluit tot wijziging van de voorwaarden als bedoeld in artikel 12b en artikel 22, eerste lid, van de Gaswet, betreffende de verwerking van de calorische waarde van groen gas (Staatscourant nr. 18150, 31 maart 2017) dient bij gas ook rekening gehouden te worden met comptabele meting van ingevoede gasstromen, inclusief de calorische waarde van het ingevoede gas. Ook bij het opstellen van de hiertoe dienende bepalingen was het uitgangspunt dat de meting plaatsvindt op het overdrachtpunt. Afwijken van dit uitgangspunt kan gevolgen hebben voor het vaststellen van de te verrekenen gasstromen. We pleiten er dan ook voor om de huidige bepaling in artikel 2.1.2.1 van de Aansluit- en transportcode gas RNB dat de comptabele meting plaatsvindt op het overdrachtpunt, te handhaven.

Artikelsgewijs

Artikel 2.1.1.1

In randnummers 39 en 40 van het ontwerpbesluit geeft u aan dat de ACM de bepaling dat een netbeheerder een aansluiting mag weigeren op grond van artikel 15 van de Gaswet overbodig vindt. Deze bepaling was echter geen onderdeel van het wijzigingsvoorstel, maar is een bepaling die in de vigerende code reeds voorkomt. De bepaling ziet ook niet zozeer op het mogen weigeren op grond van artikel 15 van de Gaswet (wat de wet bepaalt, hoeft immers in de lagere regelgeving niet bevestigd te worden) maar op de wijze waarop de netbeheerder dat doet: schriftelijk. Dat aspect dient wat ons betreft gehandhaafd te blijven. De overeenkomst die in de bepaling genoemd wordt, kan wat Netbeheer Nederland betreft gepreciseerd worden tot de aansluit- en transportovereenkomst. We stellen dan ook voor om het artikel te laten luiden:

“Het aanleggen van een aansluiting of een aansluitpunt vindt plaats op grond van een tussen de regionale netbeheerder en de aangeslotene af te sluiten aansluit- en transportovereenkomst. De regionale netbeheerder kan het aangaan of het wijzigen van een overeenkomst alleen schriftelijk en gemotiveerd weigeren op de gronden genoemd in artikel 15 van de Gaswet.”

Artikel 2.1.1.2a

In onze reactie op de tweede wijzigingsopdracht (brief d.d. 23 april 2014 met kenmerk BR-14-974) hebben de gezamenlijke netbeheerders voorgesteld om dit artikel te laten vervallen. Immers, dichterbij dan “dichtstbijzijnd” zoals voorgeschreven door de Gaswet kan niet, en verder weg komt alleen in aanmerking wanneer de dichtstbijzijnde plek vanwege locatie specifieke omstandigheden (bijvoorbeeld een kanaal) duurder zou zijn dan een verder weg gelegen plek. We zijn het echter met de ACM eens, wanneer die in randnummer 54 van het ontwerpbesluit stelt dat er een dichterbij in het net gelegen punt kan zijn waar weliswaar de druk of capaciteit niet overeenkomt met aanvraag van de aangeslotene, maar waar het om financiële redenen wel interessant kan zijn om het aansluitpunt te realiseren. De afspraken daarover dienen in de aansluit- en transportovereenkomst te worden opgenomen. We stellen dan ook voor om het artikel te laten luiden:

“De regionale netbeheerder mag de aansluiting of het aansluitpunt, na voorafgaand overleg met de aangeslotene, realiseren op een ander punt in het net dan het dichtstbijzijnde punt in het net met een voor die aansluiting of dat aansluitpunt geschikte druk en voldoende capaciteit. Overeenkomstig artikel 2.1.1.1 worden afspraken daartoe vastgelegd in de aansluit- en transportovereenkomst.”

Artikel 2.1.1.4a

In lijn met ons betoog eerder in deze brief, pleiten wij er voor om de tekst uit het voorstel te handhaven. Naast het eerdere principiële betoog is er ook het praktische punt dat artikel 2.1.1.4 de verwijzing naar artikel 2.1.2.3 nog wel bevat. Aangezien de bepaling voor de plaats van de comptabele meting in het ontwerpbesluit is vervallen, lijkt het samenstel van resterende bepalingen te suggereren dat calorische correctie of andere bewerkingen die nodig zijn om de meetgegevens comptabel te maken, bij een aansluitpunt niet uitgevoerd hoeven te worden. Artikel 2.1.1.4a dient daarom als volgt geformuleerd te worden:

“Indien de netbeheerder een aansluitpunt aanlegt, bevindt het overdrachtpunt zich, gezien vanuit het net, direct achter de eerste afsluiter, met inachtneming van het bepaalde in 2.1.2.3 omtrent de plaats van de meetinrichting.”

Artikel 2.1.1.7

De tekst van dit artikel in het ontwerpbesluit koppelt een verplichting van de netbeheerder aan een actie van de aangeslotene. Dit is naar onze mening niet juist. Beter is het om de tekst van het voorstel van Netbeheer Nederland aan te houden, of om aan te sluiten bij de formulering van artikel 2.1.1.8. Op die manier blijft eenduidig wanneer de netbeheerder bedoelde handelingen ten uiterste dient te verrichten. Indien voor dit laatste gekozen wordt, komt het artikel te luiden:

“Voordat een netbeheerder de aansluiting of het aansluitpunt in gebruik stelt, of wanneer de aansluiting of het aansluitpunt gewijzigd is, stelt de netbeheerder de kenmerkende eigenschappen van de aansluiting of het aansluitpunt, zoals bedoeld in 2.1.3, onderdelen a tot en met e en o tot en met r, van de Informatiecode elektriciteit en gas vast. De regionale netbeheerder vergewist zich ervan dat de overige in 2.1.3 tot en met 2.1.5 van de Informatiecode elektriciteit en gas bedoelde onderdelen eenduidig zijn vastgelegd alvorens de aansluiting of het aansluitpunt in gebruik te stellen of te wijzigen.”

Artikel 2.1.1.8

De formulering van dit artikel in het ontwerpbesluit legt de netbeheerder op om wel de aansluiting te controleren, maar niet het aansluitpunt. Dat de netbeheerder zijn eigen werk inspecteert en goedkeurt is naar de mening van Netbeheer Nederland een verbodige bepaling. Hij kan immers niet anders dan werken volgens de normen die zijn vastgelegd in artikel 2.1.1.9. De strekking van het artikel is om het deel te inspecteren en goed te keuren dat door de aangeslotene is aangelegd. De bepaling dient naar de mening van Netbeheer Nederland dan ook daartoe ingeperkt te worden.

“De regionale netbeheerder stelt de aansluiting of het aansluitpunt pas in gebruik nadat hij de door de aangeslotene aangelegde rest van de aansluiting heeft geïnspecteerd of goedgekeurd. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing bij uitbreiding, wijziging of vernieuwing van de door de aangeslotene aangelegde rest van de aansluiting.”

Artikel 2.1.1.9

Omdat in het ontwerpbesluit de frase ‘die de rest van de aansluiting vormen’ (die wel in het voorstel van Netbeheer Nederland staat) is vervallen, resteert een vreemde zin. Naar onze mening dient dit artikel te luiden:

“Leidingen en appendages ten behoeve van de aansluiting, het aansluitpunt en de aansluitleiding voldoen aan de volgende technische normen.”

Artikel 2.1.2.3

In het ontwerpbesluit wordt de bepaling over de plaats van de meetinrichting geschrapt. Naar de mening van Netbeheer Nederland is dat niet juist, zoals eerder in deze brief al betoogd. De consequenties van het schrappen van de bepaling over de plaats van de meetinrichting betekent dat

